Гчужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 25. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 8-го ЛЮТОГО 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 8, 1966 No. 25. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок, 7-го лютого 1966

У СВІТІ

В СЕНАТІ У ВІВТОРОК 8-го ЛЮТОГО МАЄ ВІДБУТИСЯ ГОЛОСУВАННЯ, щоб припинити обструкцію республіканців проти скасування 14Б пункту робітничого закону, який дозволяє в 19-ох стейтах робітникам не належати до робітничих спілок. Обструкція триває вже два тижні і Сенат не може працювати. Уряд обіцяв робітничим організаціям, що буде підтримувати законопроєкт про скасування цього пункту, але проурядова коаліція не має потрібної більшости двох третіх голосів. Коли і в четвер 10-го лютого не буде більшости, то демократи зрезиґнують на цій сесії з ухвалення цього проєкту.

ОКРЕМА ДВОПАРТІЙНА КОМІСІЯ ПРОПОНУЄ ЗБІЛЬШИТИ СТЕЙТОВІ ПОДАТКИ. Федеральний Уряд повинен заохотити стейти до встановлення і збільшення стейтових податків, даючи більші полегші тим, що платитимуть стейтові податки. Досі 16 стейтів не мають стейтових податків, до них належать Ню Джерзі і Коннектикат. Ню Йорк належить до тих 9-ох стейтів, податки яких згадана Комісія уважає за вистачальні, і їх не треба збільшувати; 12 стейтів мають дуже низькі податки, а 12 такі, які, на думку комісії, треба б трохи збільшити.

КОНСТРУКТИВНА АКЦІЯ ПОШИРИЛА МІЖ АМЕРИКАНЦЯМИ МІЛЬЙОНИ КНИЖОК, в яких поборює комунізм. Членами цієї Акції є молоді американці. Її очолює Тед Лефлер, який в 1949 р. закінчив Єйльський університет. Він сказав, що видання його організації „є найбільше консервативні і найсильніше протикомуністичні". Він заперечує зв'язки з Товариством ім. Бірча, але деякі видання Конструктивної Акції поширюють книгарні Товариства ім. Бірча. Акція цього року плянує поборювати діяльність комуністичних студентів, які організують підривну працю в коледжах.

КРАЙОВА ФЕДЕРАЦІЯ МОЛОДИХ РЕСПУБЛІКАНЦІВ ВИЯВИЛА ПОМІРКОВАНУ ПРОГРАМУ на конвенції у Вашингтоні і не підтримувала правого крила колишнього сенатора Беррі Голдвотера, ані не домагалася, щоб такі ліберальні республіканці, як сенатор Кліффорд П. Кейс із Ню Джерзі не старався про номінацію на сенатора. Голова Крайового Республіканського Комітету Рей С. Блісс заявив, що партія не може толерувати расової, релігійної і клясової ненависти в своїх рядах. Він просив молодих республіканців, щоб вербували неґрів і інші меншини до партії.

АРГЕНТИНСЬКИЙ УРЯД ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО СССР ПІДТРИМУВАТИМЕ ВІЙСЬКОВІ ПЕРЕВОРОТИ в країнах Латинської Америки, щоб перешкодити економічній відбудові та цим способом пізніше вможливити комуністичні перевороти. Військові перевороти мали б відбутися в Перу, Колюмбії, Венесуелі, де існують тепер поступові цивільні уряди. Китайські комуністи хотіли б робити комуністичні перевороти, але російські комуністи обережніші і хочуть за допомогою військових переворотів послабити демократію і допомогти запанувати комуністичній диктатурі.

У СВІТІ

В ЯПОНІЇ СТАЛАСЯ В МИНУЛУ НЕДІЛЮ коло 7 год. попол. тамошнього часу велика летунська катастрофа. Особовий літак-джет „Беінґ 727", який віз 133-ох японців, впав в океан за кілька хвилин перед тим, як мав приземлитись на летовищі в Токіо. Пільот, летун-ветеран з другої світової війни, повідомив через радіо централю на летовищі, що він приземлиться у доброму полі зору, без користування механічними методами приземлення. Після того літак „зник" і щойно його рештки з'явились на морських хвилях. Літак летів з острова Гоккаідо і віз японців, що поїхали були туди на тамошнє свято. Причина катастрофи не відома. Всі згинули.

У БЕЛЬГІЇ КРИЗА УРЯДУ. Прем'єр П'єр Гармель зголосив на руки короля Бодуена димісію з приводу конфлікту, що виник між урядом та спілкою лікарів і шпиталями довкола проблеми суспільної медичної опіки. Професійна спілка лікарів загрозила була страйком. Міністер здоров'я, соціял-демократ, відмовився переговорювати із лікарями. Король не прийняв димісії названого прем'єра і доручив йому скласти новий уряд. Уряд Гармеля спирався на коаліції Суспільно-християнської і Соціялістичної партій.

ІНДІЯ ДІСТАНЕ ВІД АМЕРИКИ додаткових три мільйони тонн зерна, як допомогу проти тамошньої загрози голоду. Це будуть два мільйони тонн пшеничного зерна і мільйон тонн зерна кукурудзи, разом вартости к. 210 мільйонів дол. Загалом поміч Америки Індії у цій важкій харчовій індійській кризі становить 6 і ½ мільйона тонн зерна в часі до 30 червня цього року. Індійський прем'єр, Індіра Неру, має прибути до Вашинґтону в недовгому часі.

СТАТОН ЛИНД, КОМУНО-ПОПЛЕНТАЦЬКИЙ ПРОФЕСОР ІСТОРІЇ В ЄЙЛСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ, ПРОМОВЛЯВ через британську радіостацію Бродкестінґ Корп. в Лондоні та на вічі на Трафальґар Сквері, лаючись проти бомбардування Америкою Північного В'єтнаму і висилання туди дальших військ. Линд, який зловжив пашпортом, полетівши всупереч забороні збоку Державного Департаменту з двома іншими червоними американцями до Північного В'єтнаму, полетів був наприкінці мин. тижня до Лондону, дармащо Державний Департамент повідомив про уневажнення його пашпорту. Коли він вернувся з Лондону на летовищі в Ню Йорку уневажнили йому пашпорт.

МІЖ САВДІ АРАБІЄЮ І ЙОРДАНІЄЮ ВІДНОВЛЕНО тісний союз. Він охоплює теж третю мусульманську країну — Іран. Ліва арабська преса зняла з цього приводу крик, що „реакціонери" з'єднюються проти „арабського соціялізму", що його передовими країнами є Єгипет і Сирія та, в Північній Африці, Альжир.

КОМУНО - КИТАЙСЬКИЙ ПРОПАҐАНДИВНИЙ АПАРАТ ВЕДЕ кампанію проти СССР, який нібн разом з Америкою і Японією веде „політику окруження" Китаю. Провідні газети в Комуністичному Китаї, твердять, що становище Совєтського Союзу в справах В'єтнаму, індійсько-пакистанського конфлікту та проблеми Японії цілком покривається з становищем З'єднаних Держав і що насправді Москва за тайним порозумінням з Вашинґтоном бере участь в акції „окруження" Китаю. Таким чином китайські комуністи пересунули свою полеміку проти большевиків з ділянки „ідеологічного спору" за „правильну інтерпретацію марксо-ленінізму" в площину державних інтересів та непорушности державних кордонів.

НОВИМ МІНІСТРОМ ФІНАНСІВ В ІНДОНЕЗІЇ СТАВ адвокат Гаделі Гашібуан. Недавно президент Сукарно проголосив, що кожний, хто обіцяє поправити індонезійську економіку, може стати міністром. Але, якщо до трьох місяців він не виконає своєї обіцянки, його розстріляють. Індонезія знаходиться в стані банкрутства.

ПРЕЗИДЕНТ КОНФЕРУЄ НА ГАВАЯХ З ЛІДЕРАМИ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ

ГОНОЛЮЛЮ, (Гаваї.) — Президент Линдон Джансон переводить із поважним гуртом своїх найвищих військових, політичних та господарських дорадників і співробітників наради з таким же гуртом керівних мужів Південного В'єтнаму. Президент подав до відома своє рішення відбути таку конференцію щойно на своїй пресовій конференції в минулу п'ятницю. Зараз наступного дня, в суботу о год. 12.21 по пол. прилетів на Гаваї, віддалені на 4.890 миль від військового летовища під Вашинґтоном, щоб там стрінутися з південними в'єтнамцями, які з свого боку мусіли перебороти 5.833 милі. Ідея про Гаваї, як терен такої конференції, виринула у зв'язку з існуванням головної кватири Ю. С. Ґрента Шарпа, головного команданта американських збройних сил в обширі Тихого океану, та перебуванням там під кінець цього тижня головного команданта військ ЗДА у В'єтнамі, генерала Вільяма Вестморленда. Поруч із названими високими американськими військовиками, у тій конференції беруть участь голова шефів об'єднаних штабів ЗДА генерал Ерл Вілер, кол. голова шефів об'єднаних штабів і колишній амбасадор ЗДА у Південному В'єтнамі ген. Максвелл Тейлор і інші високі військовики. З керівних політичних співробітників і дорадників Президента полетіли з ним одним літаком державний секретар Дін Раск, секретар оборони Роберт МекНамара „похідний амбасадор" Аверелл Гарриман, колишній заступник амбасадора в Південному В'єтнамі Алексіс Джансон, асистент державного секретаря для справ крайової безпеки Мек-Джордж Банді й інші. Однак Президент поклав у своїй заяві про ту конференцію натиск на бажання поінформуватись, поруч із воєнною ситуацією у В'єтнамі, нарадитись над всіма способами відбудови Південного В'єтнаму в господарській, культурній і суспільній ділянках, щоб здобути прихильність народу та скріпити тамошній режим. Таким чином з Президентом полетіли секретар хліборобства Орвіл Фріман і секретар здоров'я Джан В Гарднер. З Сеулу прибули до Гонолюлю прем'єр Південного В'єтнаму маршал Нґуєн Као Кі, президент ген. Нґуєн Ван Тіє і гурт їх найближчих співробітників. Очевидно, що прилетів також амбасадор ЗДА у Південному В'єтнамі Генрі Кебот Лодж.

Ця велика конференція у Гонолюлю має на цілі підкреслити і скріпити дотеперішню американську політику супроти В'єтнаму, а не накреслити якусь нову. Вона безумовно вирішить такі суто-військові питання, як збільшення американських збройних сил у В'єтнамі: їх є тепер 200.000, а газети називають різні цифри, навіть 400.000 і пів мільйона війська, що має перехилити рішуче шанси перемоги в користь Південного В'єтнаму та їх союзників з вільного світу. Однак політичне значення тієї конференції — маніфестація солідарности Америки з теперішнім режимом Нґуєна Као Кі, який ніколи не був туацією у В'єтнамі і нарадипроте осягнув в очах керівних американських чинників марку уряду доброї волі та льояльної співпраці. Ця конференція, врешті, вирішить, які конкретно потрібні заходи, щоб успішно протидіяти комуністичній пропаґанді, що орудує фактами нібито соціяльної несправедливости та покривдження автохтонного народу, дармащо у Південному В'єтнамі завжди життьовий стандарт був вищий, як у північній комуністичній половині. Конференція в Гонолюлю триватиме до вівтірка 8 лютого 1966 р.

Президент арґументує потребу боронити волю В'єтнаму

Вітаючи голову Південно-в'єтнамської держави генерала Нґуєна Ван Тіє і прем'єра маршала Нґуєна Као Кі, президент Джансон виголосив промову, в якій дуже рішуче ствердив необхідність боронити волю Південного В'єтнаму проти комуністичної агресії. „Наші приятелі з Кореї, Австралії і Нової Зеляндії — говорив Президент — вислали своїх вояків, щоб вони спільно з в'єтнамцями і американцями рішали у цьому конфлікті, чи вказівкою для майбутности є агресія і терор, чи — вільні люди самі мають вирішувати свою долю. Це питання найбільшої важливости для всіх інших країн, великих і малих, що їх народи хочуть жити в мирі й незалежності. Бо коли б комуністичні агресори перемогли у В'єтнамі, то вони дізнались би, що вони можуть через так звані визвольні війни осягнути те, чого не могли осягнути грубою агресією в Кореї, ані заколотами на Філіппінах, в Греції і на Маляях, ані погрозами агресії в Туреччині, — ані тим паче у виборчих урнах скрізь у світі". Президент пригадав, що в останніх роках згинуло у В'єтнамі 1 300 американців, але тільки за один минулий рік згинуло там 11.000 південно-в'єтнамських воєнних союзників, при чому між ними були не тільки вояки, а й адміністратори, урядовці, чоловіки й жінки. Тут Президент гостро розправився з внутрішньо - американськими опозиціоністами в справі В'єтнаму. „Існують спеціяльні пророки, які дораджують відворот із В'єтнаму. Вони належать до групи, яка завжди була сліпа на досвід і глуха на надію. Ми не можемо погодитись з їх логікою, що тиранія, віддалена на 10.000 миль, не є тиранією, що нас повинна цікавити, або, що поярмлення збройною меншістю Азії є чимось іншим, як поярмлення збройною меншістю в Европі. Коли б ми пішли за їх порадами, то скільки більше країн впали б жертвою агресії? Де були б шановані наші договори і хто вірив би в наші обітниці? В сорокових і п'ятдесятих роках ми зайняли в Европі становище в обороні тамошньої волі, загроженої агресією. Якщо ми не були б так діяли, то якого роду Европу ми мали б сьогодні? Тепер осередок уваги пересунувся до іншої частини світу, де в поході є агресія, що її ціллю є поярмлення вільних людей. Наше становище мусить бути тверде, як було завжди . . ."

Південно-в'єтнамські лідери дякували Президентові за ті його слова.

Президент проєктує видання $400 мільйонів на збільшення безпеки на автострадах

Вашинґтон. — Президент Джансон проєктує видати понад $400 000 000 на збільшення безпеки на автострадах. В найближчих днях Уряд має переслати Конґресові окреме звернення в цій справі. $280 000 000 мали б дістати стейти на те, щоб загострити інспекцію на шляхах. $150 000 000 призначені на те, щоб здійснювати програму якнайбезпечнішого авта. Обидві ці суми мали б бути видані з державної каси впродовж найближчих чотирьох років, починаючи з фінансового року 1966-1967. В предложеному бюджеті нема фондів на цю ціль, але сподіваються, що Президент зарекомендує взяти гроші з тих фондів, за які будується автострадн.

СПЕРЕЧАЮТЬСЯ ТАКОЖ ГЕНЕРАЛИ. Ген. Максвел Д. Тейлор (зліва) гостро виступив публічно проти такої ж публічної рекомендації спенсіонованого генерала Джеймса А. Гейвіна, щоб ЗДА обмежили свої бомбові налети у В'єтнамі до стратеґічних надбережних об'єктів. Ген. Тейлор вважає, що ген. Гейвін „пропонує залишити на призволяще наших приятелів, південних в'єтнамців . . .".

Кастро гостро виступив проти підривної акції комуністичного Китаю

Маямі, Флорида. — Кубинський прем'єр Фідель Кастро гостро виступив проти амбасади червоного Китаю в Гавані за те, що ця амбасада веде підривну акцію проти кубинського уряду, який не хоче йти по лінії комуно - китайської політики і зірвати з російськими комуністами. Сподіваються, що відносини між Гаваною і Пейпінгом такі напружені, що можна сподіватися зірвання дипломатичних зв'язків між обидвома комуністичними державами. Кастрова протикитайська заява має дві сторінки в гаванських щоденниках і її передавали також в радіових станціях 6-го лютого. Кастро подав історію непорозуміння між Китаєм і Кубою. Ще 12-го вересня 1965 року Кастро довідався від свого міністра військових справ, що дипломатичний представник комуністичного Китаю поширює масово протисовєтські летючки між кубинськими збройними силами. Після того запрошено китайського шарже д'афер до палацу кубинського президента, де президент Освальдо Дортікос Торрадо заявив, що китайський дипломат мусить негайно припинити цю підривну акцію на Кубі. Але це не сталося, і пізніше прислано на Кубу масу подібних летючок, які окремі агенти поширювали на Кубі. Кастро назвав цю акцію „найгіршого роду піратством", яке є одночасно „зневагою та легковаженням малих держав". Становище між Гаваною і Китаєм погіршилося в цьому році, коли Китай 2-го січня відкинув кубинську пропозицію продати Китаєві ту саму скількість цукру (коло 250 000 тонн), що й минулого року. У зв'язку з цим виникла словна війна між Гаваною й Пейпінгом, в якій представник Китаю закинув Кастрові „брехню" в справі торговельного договору між обидвома державами. Це Кастра дуже розлютило, він сказав, що це нечувана річ, щоб звичайний урядовець із китайського міністерства називав голову держави „брехуном". Такий стан справи, твердить Кастро може дуже серйозно вплинути на справу дипломатичних зв'язків між Кубою і Китаєм. Китай однобічно вияснює справу оцього торговельного договору — твердить Кастро. З Вашинґтону повідомляють, що цього року Куба має 6 000 000 тонн цукру (троха менше, як в попередньому році). Куба не має кому продати свій цукор.

Іван Цьолко обраний на голову Відділу УККА в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті. — Іван Цьолко, один з найактивніших місцевих громадських діячів, був однодушно обраний на голову місцевого Відділу Українського Конґресового Комітету Америки в результаті загальних зборів цієї центрально-координуючої і репрезентативної місцевої установи, що відбулися в приміщенях Українського Народного Дому в неділю, 6-го лютого, в пополудневих годинах. У зборах взяло участь кругло 30 осіб, репрезентантів місцевих організацій. Звіт з минулорічної праці склав, відкривши збори, дотеперішній голова дир. Маріян Коць. Праця цього Відділу УККА в минулому році дещо відступила від дотеперішніх стандартів — говорив звітодавець, — намагаючись охопити деякі нові досі занедбані ділянки як організаційного, так і репрезентаційного характеру. Зокрема були намагання поширити організацію на місцевих бизнесменів, причинитись до започаткування будови окремої української дільниці в місті та нав'язати тісніші контакти з місцевою міською владою. Ця праця — говорив звітодавець — не мала належного зрозуміння не тільки в громаді, але й між самими членами Управи Відділу УККА і тому в більшості виконував її сам часом без порозуміння з іншими членами Управи. Звітодавець впевнений, що започатковані ним акції знайшли б з часом зрозуміння та дали добрі результати, але — на жаль — він уже не зможе їх продовжувати, бо переселився до іншої громади. Фінансовий звіт склав фінан. референт п. Франц Колодій. Відділ мав у минулому році $1,683 53 прибутків і $1,475.30 видатків, при чому на Національний Фонд УККА зібрано $1,?35.00, на кількасот долярів менше, ніж у попередньому році. Короткий звіт склав ще секретар п. Маркіян Коць, а за Контрольну Комісію звітував її голова п. Володимир Білик, попередній голова Відділу. В дебатах над звітами висловлено — як звичайно буває — крім признань за працю також цілий ряд критичних завваг, зокрема щодо занедбання деяких загально-громадських акцій, головно збіркових, та за скромний рівень імпрез. Після дебат обрано нового голову Відділу п. Івана Цьолка та нового культурно-освітнього референта інж. Куха з уваги на вихід дотеперішніх голови і культурно-освітнього референта з громади. Інших членів Управи переобрано в дотеперішньому складі: пп. А. Шаран і мец. С. Мартюк — заступники голови, Маркіян Коць — секретар, Франц Колодій — фінансовий референт, Вол. Білик — голова три-особової Контрольної Комісії. Зборами проводила обрана президія в складі: А. Драган — голова, який рівночасно поінформував зібраних коротко про працю централі УККА, Вол. Білик — заступник, — мґр. Качмарський — секретар. Закінчено збори, після короткого слова новообраного голови, співом „Ще не вмерла".

ПРЕДСТАВНИКИ УВАН НА ПОЧАТКУ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ СВОЄЇ УСТАНОВИ ВІДВІДАЛИ УНС І „СВОБОДУ"

Репрезентанти УВАН на відвідинах в УНС. Стоять (зліва): ред. А. Драган, гол. касир Роман Слободян, президент УВАН проф. Олександер Архімович, гол. предсідник УНС Йосип Лисогір, віце-президент УВАН проф. Дам'ян Горняткевич, секретар Управи УВАН д-р Леонід Соневицький та гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох.

ДЖЕРЗІ СИТІ. — Українська Вільна Академія Наук відзначає в цьому році свій потрійний ювілей: 20-річчя заснування на еміграції в Европі, нав'язуючи до заснованої за часів гетьманату в Києві в 1918-му році Всеукраїнської Академії Наук, 20-річчя заснування музею-архіву УВАН та 15-річчя заснування УВАН у ЗДА. На початку цього ювілейного року Академії, її президент проф. Олександер Архімович, в товаристві віце-президента проф. Дам'яна Горняткевича і секретаря Управи та редактора „Анналів" д-ра Леоніда Соневицького, відвідав минулої п'ятниці, 4-го лютого, в полудневих годинах Головну Канцелярію Українського Народного Союзу та приміщення в-ва „Свобода". В розмові з екзекутивними урядовцями УНС представники УВАН у ЗДА коротко з'ясували, що прийшли привітати установу, яка багато допомогла Академії та щоб „встановити тісніший зв'язок з УНСоюзом, який є меценатом вільної української науки". Проф. Архімович, проф. Горняткевич і д-р Соневицький інформували в дальшому екзекутивних урядовців УНС про працю УВАН у минулому та її пляни на майбутнє. Від імені Екзекутиви УНС привітав гостей гол. предсідник Йосип Лисогір, вітаючи УВАН з його ювілеями та ґратулюючи її працівникам за їхні замітні досягнення на полі розвитку вільної української науки та її вклад у вселюдську скарбницю. Гол. Предсідник та інші урядовці УНС висловлювалися з вдячністю за співпрацю та допомогу УВАН в культурних і видавничих заходах УНС, зокрема за їхню співпрацю з працівниками й репрезентантами Наукового Товариства ім. Шевченка при редакційній підготові Англомовної Енциклопедії Українознавства під проводом проф. д-ра Володимира Кубійовича. Одним із багатьох виявів співпраці УВАН з УНСоюзом можна вважати й те, що проф. О. Архімович, як президент УВАН, є заступником голови очолюваної проф. д-ром Романом Смаль-Стоцьким, президентом НТШ, Стипендійної Комісії УНС. Розмова та обмін думками і поглядами на актуальні теми продовжувались між представниками УВАН і УНС під час спільного обіду та закінчились деякими конкретними пропозиціями щодо продовжування та дальшого затіснювання цієї корисної для всієї української громади співпраці між цими двома установами.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПЛАСТУНИ МАЮТЬ ЗНОВУ СВІЙ ОРГАНІЗАЦІЙНО - ІДЕОЛОГІЧНИЙ ОРГАН

Торонто. — В місті Торонті почав знову виходити квартальник „Пластовий шлях" — орган пластової думки. Перше число відновленого журналу вийшло з датою січня 1966 року. „Пластовий шлях" почав був виходити ще в 1930-му році в час розквіту Пласту

ХОР „СУРМА" ДАВ ОРИГІНАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ

Шикаґо. — Репрезентативний хор української громади в Шикаґо виступив підчас українських свят Різдва з оригінальним концертом, якого моттом було „Святе Різдво в українській пісні і слові". У програмі були українські колядки і щедрівки, як теж декламації різдвяних поезій у виконанні п. Р. Турянської. Концерт започаткував вступним словом д-р Василь Трухлий.

УКРАЇНСЬКІ БАЙКИ ПО-АНГЛІЙСЬКИ

Лондон. — Тут у В-ві Руперт Гарт-Дейвіс вийшла збірка українських народних байок у перекладі на англійську мову Марії Галун-Бльох. У збірці є 8 байок із збірок Івана Рудченка і 4 із збірки недавно померлої в Англії учительки і письменниці Марії Лук'яненко.

Цю збірку українських народних байок рекомендував юним читачам у своїй рецензії лондонський тижневик „Ди Обзервер" з дня 12 грудня 1966. р., звертаючи особливо увагу на знамениті ілюстрації - дереворити.

Книжечку ілюстрував Я. Гніздовський. Марія Галун-Блох — це відома американська письменниця для дітей. Вона народилась в Україні і маленькою дівчинкою приїхала з батьками до ЗДА. Видала багато томів книжечок для дітей, між ними такі, що були нагороджені літературними нагородами. Пані Гладун цікавиться українським, головно літературним життям. Її переклад українських байок — це успіх української літератури.

ВІДБУВСЯ ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ У ВІННІПЕГУ

Вінніпеґ. — В неділю, 30-го січня відбувся у Вінніпеґу Фестиваль українського танку у місцевому „Плейгавзі". У фестивалі взяли участь найкращі танцювальні групи в цьому місті.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ В НЮ ЙОРКУ 13-ГО БЕРЕЗНЯ

Ню Йорк. — З Комітету Об'єданих Американсько-Українських Організацій — Відділу УКК інформують, що Українська Громада цієї метрополії відзначить роковини Тараса Шевченка Академією - Концертом, що відбудеться в неділю, 13-го березня ц. р., о год. 6:30 ввечорі в залі школи Вашинґтона Ірвінґа.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Змова проти молоді

Директор Федерального Бюра Інвестиґацій Джан Едгар Гувер розіслав за своїм підписом 1 лютого ц. р. до всіх адміністраційних, судових і поліційних чинників листа із спеціяльною пересторогою проти „збентежливої і небезпечної змови", скерованої проти американського студента. При цьому Гувер стверджує, що та змова своїм характером і розмірами „перевищує всі суспільні засідки, які будь-коли чигали на нашу молодь". Наступ на американську молодь ведеться під гаслами „розгнузданого індивідуалізму, з розхристаним виглядом, непристойною мовою та замилуванням до вульгарности, зате з погордою до моралі й духових вартостей, з нехтуванням правопорядку, закономірности й існуючого суспільного ладу". Гувер пригадує, що цей „рух" дістав назву „Нової лівої течії", але насправді це не якась суспільна течія, а „мішанина забріханих нісенітниць, що її характеристична риса — брак здорового глузду".

Едгар Гувер слушно підкреслює, що величезна більшість 3-мільйонової маси американського студентства — це віддані науці, важко працюючі й поважні молоді люди. Одвак, на їхні добрі діла й позитивні осяги похмуру тінь кидають анархічні балакуни, які вміють голосно кричати, але не вміють — думати. Короткозорі фанатики та обдурені демагогічними фразами юнаки, що користуються опікою і протекцією нечисленних незрячих старших, кричать про право на вільне слово, право не погоджуватись і право зголошувати свої застереження. Алеж ніхто не заперечує всіх цих прав! Зате мільйони американців знають з свого життьового досвіду і свого почуття відповідальности, що „свобода і справедливість не можуть існувати без закономірности і порядку".

Комуністична партія Америки радіє цим „рухом". Її генеральний секретар Гас Голл одверто говорить про зріст партійних кадрів в останньому році і заповідає, що на крайовій партійній конвенції, першій від 1959 року, буде виготовлений плян, як „Нову ліву течію" цілком включити в партійні рямці. Американські комуністи не приховують, що так звані „Ді Буа-Клюби" студентів, засновані на честь мурина-комуніста, який виїхав до Африки і там помер, повинні стати клітинами комуністичної партії.

Специ від керування закордонною пропаґандою, що сидять у Москві й Пейпінгу, спритно використовують коньюнктуру, яку створила непопулярна в Америці в'єтнамська війна. Вони стараються охопити в один „рух", в одну „течію" всі голоси критики, невдоволення, навіть ті, що з комунізмом не мають нічого спільного. Гувер має рацію, коли запевняє, що „велика більшість американського громадянства схвильована і обурена такими суспільними оргіями". Але він має також рацію, коли закликає не стояти збоку й не придивлятися байдуже, як планові змовники, чи просто тільки демагоги насміхаються над закономірністю та правопорядком і підривають основи, на яких стоїть вся американська державна система й уся держава. Це саме пекельна гра комуністів і їхніх поплентачів, щоб затерти границю між визнаванням ідеалів волі людини й громадянина та загирюванням тієї волі — словом і ділом.

Молодь усіх народів в усі часи захоплювалась „новим". Але те „нове" тільки тоді варте уваги молоді, коли має глузд, коли воно творче, коли воно змагає до поступу. Тому вже народжується рух спротиву тому духові розкладу, який намагається знищити здорові нерви молоді.

Невигідні порівняння

Совєтська преса надзвичайно чутлива на всяку критику, що є притаманною американському демократичному суспільству. В тижневику „Юнайтед Стейтс Нюс енд Ворлд Ріпорт" появилась стаття про становище робітника у ЗДА, і цій справі негайно присвятила увагу совєтська преса. В московському офіціозі комсомолу „Комсомольская Правда" з 1 лютого вміщено статтю „Как там, в раю?", автор якої намагається представити життя американських робітників на основі американської преси в найчорніших кольорах. Американський журнал звернув увагу на підвищення цін, що йде впарі із підвищенням заробітних платень робітників. Це ж і є реальна фінансова політика, яка знижкою вартости доляра реґулює і ріст цін і ріст заробітних платень, що у висліді дає стабільність з постійним зростом життьового стандарту.

Та московський коментатор не хоче бачити росту життьового стандарту в ЗДА. Він лише „боліє", що американський кваліфікований робітник, який заробляє пересічно десять тисяч долярів на рік, мусить платити більші ціни за харчі, мусить платити більше за науку у школах, оплачувати вищі забезпеченеві ставки. Те, що самозрозуміле для кожного в нашій суспільності, служить московському коментаторові доказом поганого становища робітника у ЗДА, дає йому нібн підставу покпивати перед совєтськими читачами з „американського раю".

Цікаво, чому цей коментатор не порівнює заробітних платень робітників у Совєтському Союзі із платнями робітників у ЗДА? Це ж найкращий спосіб знайти правдиву картину побуту робітників у цих двох країнах з різними системами.

Як виглядає життя у Совєтському Союзі можемо дізнатися частинно із самої совєтської преси. Ось у „Радянській Україні" з 25 січня надруковано статтю міністра торгівлі УССР Г. Сахновського під назвою „З думкою про покупця". Міністер торгівлі стверджує, що торгівля в Україні росте, і в минулому році продано товарів аж на 1.600 мільйонів рублів — більше, ніж попереднього року. Переведено навіть порівняння: 1958 р. на Україні в середньому на душу населення продавалося товарів на 263 рублі, а в минулому — аж на 404. Зріст є, але — якби так міністер Сахновський перевів порівняння з Америкою — яким же незначним вийшов би той зріст! Та й самі ціни. Коли в ЗДА за 50 долярів робітник має гарний костюм, то за костюм куди нижчої якости в Совєтському Союзі треба заплатити втроє більше. Значить, вся статистика купівельної спроможности не витримує порівняння з Америкою.

А втім, сам міністер Сахновський не думає навіть про порівняння. Він думає про те, як осягнути вищу якість товарів, бо покупці відмовляються їх купувати. Також замало в Україні крамниць і підприємств, щоб задовольняти потреби громадян. Совєтський Союз близько 50 років тому був створений як „рай для робітника", але й дотепер як признається міністер Сахновський — робітники не мають таких найконечніших закладів, як їдальні. Не вистачає — пише він — магазинів, ресторанів і інших торговельних закладів у містах і містечках. „Близько 600 промислових підприємств республіки не мають їдалень". А в кожному з тих підприємств працює від 300 до 500 людей. І далі міністер торгівлі заявляє: „Хочеться нагадати керівникам цих фабрик і заводів, що їдальні — теж важливі цехи підприємств. Розбудова їх буде справжнім подарунком до 50-их роковин Великого Жовтня".

І як же ж тут порівнювати побут робітника у Совєтському Союзі і в ЗДА!

ЧИ СПРАВДІ „ЗГОДА В СІМЕЙСТВІ"?

Мюнхен. — 30-го січня закінчилася конференція міністрів зовнішніх справ шістьох держав Европейської Господарської Спільноти в Люксембурґу. Це була одна з найбільш драматичних конференцій за останнє десятиліття. Бо перед Европейською Господарською Спільнотою стояло ґріане питання: „Бути чи не бути"?

Багато чорної кави мусіли випити міністри під час дискусій, поки дійшли до словесних формул, які дозволили французькому міністрові сказати, що вони його задовольняють, і що після цього Франція вернеться до співпраці з іншими членами Европейської Спільноти в її установах у Брюсселі.

Паризька преса висловила своє задоволення прийнятими формулами. Німецькі політичні партії і преса хвалять міністра Шредера, що своїм тактом зумів привести в Люксембурґу до згідного рішення. Дехто в Німеччині говорить навіть про „перемогу" Шредера на конференції міністрів.

Уважний розгляд рішень конференції показує, що про „перемогу" п'ятьох міністрів Европейської Спільноти над шостим французом зарано говорити. Бо що сказано в тих заплутаних дипломатичних фразах?

Слід пригадати, що статут Европейської Спільноти, підписаний десять років тому в Римі, вимагає, що від січня 1966 р. рішення ради міністрів Европейської Спільноти мають ухвалюватися більшістю голосів. Тоді де Голль ще не стояв на чолі Французької Республіки. Вибраний на пост президента, він рішив скасувати право ради міністрів Европейської Спільноти приймати рішення більшістю. Він уважає, що такі рішення можуть бути дійсними тільки за згодою всіх. Коли один член Господарської Спільноти висловить незгоду на запропоноване рішення, то воно не може мати законної сили. Отже, де Голль поставив домагання „вето": одна держава Господарської Спільноти може зірвати кожну постанову інших п'ятьох членів.

В резолюціях конференції міністрів у Люксембурґу, хоч немає згадки про скасування Римського Статуту Господарської Спільноти (рішення більшістю голосів), одначе дається можливість французькому урядові торпедувати кожну постанову, яку Париж визнає для себе невигідною.

В резолюціях у Люксембурґу сказано, що уряд кожної держави Господарської Спільноти може відмовитися визнати рішення більшости, коли вважатиме, що це рішення є проти „важливих інтересів" держави. Тоді інші члени Господарської Спільноти повинні старатися знайти таке рішення, яке було б для всіх сприйнятним. До цього французький міністер Кув де Мюрвілль, додав, що при „важливих інтересах" треба дискусію провадити доти, поки не буде досягнене одноголосне рішення.

Третя точка цих рішень виглядає майже гумористично: „Шість делеґацій стверджують, що в справі, яка має статися, коли порозуміння не веде вповні до цілі, — лищаються надалі різні погляди". Кажучи простою мовою: рада міністрів Господарської Спільноти, на основі резолюцій, прийнятих у Люксембурґу, буде безпорадною супроти кожного свого члена, що визнає ту чи іншу справу за „важливу" і не захоче її пустити під голосування інших п'ятьох колеґ.

Чим пояснити це „Соломонове рішення"? Чому інші міністри погодилися на фактичне скасування Римських договорів Европейської Господарської Спільноти? Очевидно, головною причиною лагідности Шредера й інших міністрів було те, що вони сподіваються політичних змін у Франції. В 1967 році відбудуться там вибори до парляменту.

Уряд де Голля глибоко відчув скандал — схоплення марокканського політика Бен Барки в Парижі, з допомогою французької поліції. Опозиція твердить, що де Голль знав про схоплення Бен Барки аґентами короля Гассана, в чому рішальну ролю грала французька поліція ще в листопаді 1965 р. Але уряд де Голля затаїв цю аферу перед президентськими виборами. Противники де Голля твердять, що він програв би у виборах на пост президента в грудні минулого року, коли б громадяни знали правду про неподобства, котрі дозволила собі французька політична поліція.

В Німеччині сподіваються, що партія де Голля програє в парляментських виборах 1967 року, і тоді до влади у Франції прийдуть „европеєсти". Для Німеччини має вагу факт, що після Люксембурзької конференції французький уряд братиме участь у праці установ Европейської Господарської Спільноти. Отже надія на те, що згодом усе перемелеться.

П. А.

МИРОН КУРОПАСЬ ГОВОРИВ ПРО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Торонто. — Голова Виховно - Дослідного Комітету УНСоюзу проф. Мирон Куропась виголосив 29 грудня м. р. доповідь про виховання української молоді. Цю доповідь спонзорувала Комісія для виготовлення проєкту української виховної системи, що створилась при Об'єднанні Українських Педагогів в Канаді. Доповідь молодого українського педагога, що народився вже на американській землі і все ще глибоко цікавиться проблемами українського виховання, була широко дискутована. В дискусії брали участь відомі виховники і педагоги: п. Цекилія Паліїв, М. Плав'юк, інж. О. Тарнавський, Т. Горохович і інші. На доповіді побувала теж голова Учительської Громади в Шикаго п. Назаревич.

ДВІ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ

На початку січня ц. р. київські республіканські газети повідомили про завершення видання „Української Радянської Енциклопедії". У тих повідомленнях сказано, що в створенні УРЕ взяло участь понад 5 тисяч учених, літераторів, мистців та інших осіб — фахівців з різних галузей народного господарства й культури, а провідну ролю в підготові матеріялів відіграла Академія Наук УССР та наукові колективи навчальних закладів.

Одночасно з цією подією, без великого галасу Видавництво „Молоде Життя" розіслало передплатникам 4-ий том словникової частини Енциклопедії Українознавства, яку видає Наукове Товариство ім. Шевченка.

Хоч на видання Енциклопедії Українознавства ніяка держава ніяких фондів не дала, своїм зовнішнім виглядом і графічним оформленням 4-ий том нічим не поступається перед томами УРЕ. Різницю між цими двома енциклопедіями побачимо, коли порівняємо їх зміст.

Ось, для прикладу, випишемо деякі прізвища і впорядкуємо їх у двох групах:

I. Іван Кулик, Іван Ле, Трохим Лисенко, Антін Макаренко, Олександер Макарченко, Федір Маківчук, Андрій Малишко, Дмитро Мануїльський, Іван Микитенко.

II. Василь Авраменко, Олесь Бабій, Василь Барвінський, Олександер Барвінський, Михайло Бойчук, Освальд Бурґгардт - Клен, Августин Волошин, Йосип Гірняк, Нестор Городовенко, Олександер Грищенко, Олімпія Добровольська, Дмитро Донцов, Федір Ємець, Сергій Єфремов, Павло Зайцев, Володимир Залозецький, Павло Ковжун, Євген Коновалець, Володимир Кубійович, Вячеслав Липинський, Олександер Оглоблин, Наталя Полонська - Василенко, Ярослав Пастернак, Улас Самчук, Степан Томашівський, Юрій Шевельов - Шерех, Дмитро Чижевський, Вадим Щербаківський.

Перша група прізвищ — це „радянські люди", діяльність яких розвивалася і проходить в Україні, у користь „будови комунізму". Між названими людьми є й визначні але є й пересічні. А все ж таки всі вони попали в енцеклопедію. Яку? Та в буржуазно - націоналістичну Енциклопедію Українознавства, її 4-ий том, який недавно вийшов друком у Мюнхені.

Редактори УЕ не побоялися вмістити їх, бо вони керувалися тільки одним принципом: раз якась людина займала якесь становище в житті українського народу, раз вона вела свою діяльність, хоч би часом і шкідливу, для українського народу, і тим завоювала собі добре або зле місце в історії, її треба вмістити. І згадали навіть без лайки, як то є совєтським звичаєм, хоч деяких треба було б таки добре вилаяти.

А коли заглянути у попередні томи ЕУ, то під відповідними літерами можна тих підсовєтських людей ще більше знайти. Значно навіть більше, ніж в УРЕ, бо чомусь ця остання боїться деяких своїх людей вміщувати на своїх сторінках. Справа в тому, що УРЕ може згадувати тільки таких підсовєтських людей, які „на даному етапі" апробовані правлячою в СССР клікою.

А другу групу людей, що їх подано вгорі, взяв автор цих рядків просто з пам'яті, впорядкував альфабетично, щоб легше було справу перевірити.

Коли ми почали шукати тих прізвищ у всіх 16 томах УРЕ, то натрапляли там на прізвища знатних кукурудзоводів, буряководів, доярок, свинарок, на товариша Хрущова, якому приділено аж 4 сторінки, хоч тепер, мабуть, уже й рядка б йому не дали, як це зробив О. Касименко у своїй „Історії Української РСР" — але ні одного з прізвищ, поданих в групі II там не знайшли.

А проте всі вони із тої II групи видатні фахівці, які завоювали собі почесне місце в історії українського народу, у розвитку його культури, і відпечаток їх духа назавжди там залишиться.

Правда, люди із II групи не були і не є прихильниками совєтського ладу, алеж совєтський лад, це не вся історія українського народу.

Коли б УРЕ редаґували лише партійні заправила, можна б ще зрозуміти такі пропущення і пояснити це їхньою глупотою або невіглаством. Однак редаґувало її „понад 5 тисяч учених, літераторів, мистців і інших фахівців". Чи можливе, щоб їм невідомі були ті люди і їх заслуги?

Твердити таке значило б узяти під сумнів їхню вченість і фаховість. Але такого сказати не можна. Вони мусять вміщувати в УРЕ тільки те, що подобається панівній кліці „на даному етапі". Ясно, що роля науковця зводиться тут до нуля, про його свободу не може бути й мови.

Багато в нас говориться про те, що українська наука в Україні поневолена. Найбільш переконливим доказом на це є власне Українська Радянська Енциклопедія.

Дві енциклопедії: вони — найкраща ілюстрація відносин у двох світах.

У 4-му томі ЕУ є ще одна річ, яка сповнює гордістю кожного українця. В ньому подано список пожертв, які зібрано на фонд видання ЕУ. Він становить імпозантну цифру $150,000.

І знов рефлексія: там, в українській „державі", витрачається велетенські суми на те, щоб фальшувати нашу історію, а на еміґрації люди складають свої лепти, щоб її проти фальшувань боронити.

абв.

„ТІЛЬКИ ЗАКУШТУЄШ..."

Обережність у висловах, таємничість і мовчанка прийшли на зміну голосним плянам СССР про п'ятирічки, про завоювання цілини і космосу. Цей новий стиль совєтської політики по упадку Хрущова має різних інтерпретаторів. Але в основному відповідь тут може бути тільки одна: реальне життя ставить перед совєтським проводом стільки нових проблем з приростом населення, з щораз виразнішим китайським конфліктом, зі зростом сил сателітів, з внутрішнім ростом аґресивности совєтської інтеліґенції, яка хоче нарешті покуштувати здобутків модерної техніки і благодатей захвалюваного ладу, що мимоволі будеш помовчувати.

Відкладані з року на рік, з десятиріччя на десятиріччя проблеми задоволення потреб населення відкладати далі годі. Треба думати про поступки, плянувати необхідну продукцію, і в кожному такому плянуванні, як у дзеркалі, видно неефективність, слабість і блеф совєтської економіки і забріханість системи.

Взяти хоча б такий приклад, як забезпечення людности холодильниками та машинами до прання.

За даними журналу „Наука и Жизнь" (ч. 12, 1965), в минулому році випродуковано в СССР 1,875.000 холодильників і 3,400 000 машин до прання. Для порівняння, подає той журнал, на 100 родин припадає в СССР 17 машин до прання, в Англії — 46, в ЗДА — 82. Щодо холодильників, то на 100 родин припадає їх в СССР 9, в Англії — 32, в ЗДА — 99.

У 1970-му році, обіцяє автор, уже половина населення СССР буде користуватися машинами до прання, а 40% — холодильниками. Для цього передбачено випускати 5,500.000 холодильників річно, щоб по 1970-му році цю продукцію зменшити, бо ринок уже буде насичений. Звичайна аритметика вказує, що навіть при такій продукції задовольнити потребу 230 мільйонів неможливо. А втім, і сам автор розуміє, що щось тут негаразд, що так брехати в живі очі годі, тож додає до цієї радісної новини такий коментар:

„Щоб справедливо оцінити ті цифри, треба взяти до уваги багато обставин. Скажімо, сільський мешканець чи мешканець малого містечка, який звик до просторого підвалу під хатою, не відчуває окремої потреби в холодильниках. А малосімейні міщани, не кажучи вже про самотніх людей, за найкращу машину до прання вважають загальну пральню. Тому ледве чи правильно розчисляти в майбутньому на 100% насичення мешкань повним комплектом загального користування".

Сказано хитро, і перспективи перед совєтською господинею побігати не тільки з коромислами по воду, але і в зацвілий підвал по горщик з молоком — незмінні. Та чи тільки в цьому справа? Автор міг би, по совісті, подати ще й інші реальні причини, чому не можна „наситити мешкань повним комплектом загального користування". Бо хоч великий пророк комунізму заявив багато років тому, що комунізм — це совєтська влада плюс електрифікація всієї країни, совєтська влада є і не щезає, а до електрифікації всієї країни ще далеко, і мільйони колгоспників живуть не при „лямпочці Ілліча", а при каганцеві. І якщо б навіть якимсь чудом вдалося купити цим злидарям машину до прання, що пригодилась би спрацьованим рукам колгоспниць, так нема її куди включити.

Або взяти хоча б огрівання мешкань. З електрифікацією країни постає можливість огрівати мешкання електричними огрівачами. Але авторові з „Науки и Жизни" доводиться вияснювати, що теперішні силові сіті допускають консумпцію струму до 1,200 ватів. Проте, застосувати нормальні ефективні електричні огрівачі до трьох кіловатів неможливо.

І даремне вияснювати, що вода в дволітровому електричному чайнику на 800-1000 ватів закипить за 15 хвилин, а в 3-кіловатовому — за три хвилини і при нижчому витрачанні енерґії. Для цього треба змінювати електричні сіті для модерного хатнього влаштування. Але як це зробиш, коли мільйони йдуть на Кубу, до Єгипту, Північного В'єтнаму, на підривні роботи по всьому світі?

А зробити треба, хоч-нехоч, бо, закінчує автор мелянхолійно: „Людство досить довго обходилося без холодильників і машин до прання. Одначе, тільки закуштуєш, як життя без них стає куди менше приємним..."

Гр. Скит

Москва невдоволена, що англійці переловили передачі з „Луни 9"

Москва. — Совєтська офіційна аґенція ТАСС проголосила, що радіо - телевізійний надавчий апарат на „Луні 9" „виконав свою місію і перестав діяти". Однак вже після тієї московської заяви британська Джодрелл-Бенк радіо-обсерваторія біля Менчестеру переловила дальші передачі з „Луни 9". Большевики загалом оприлюднили 3 світлини, отримані від „Луни 9" і то, мабуть, тільки тому, що переловила їх теж названа британська астрономічна обсерваторія. Зрештою, та британська обсерваторія оприлюднила 10 світлин з „Луни 9". Московські газети критикують оприлюднені англійцями світлини та взагалі різні дані про „Луну 9" і з їхнього тону можна виразно вичути, що большевики були неприємно заскочені фактом, що британській обсерваторії вдалося негайно переловити ті самі сиґнали з „Луни 9", що їх переймала й московська обсерваторія. За фахотими коментарями, факт успішного висаду „Луни 9" на Місяці й оприлюднені англійцями та москалями світлини з порепаної і покритої кратерами та щілинами поверхні Місяця — заощаджує який рік часу американським дослідникам і плянувальникам виправи на Місяць.

С. Риндик

ДОЛЯ ІДЕАЛІСТА

(Давня історія)

(1)

Кожне знає, що доля ідеаліста тяжка й невесела. Знав це, звичайно, і Максим Рекоша, герой цієї історії, проте не боявся бути ідеалістом. Казав, що ліпше й краще терпіти удари долі, служачи високим ідеалам, ніж провадити спокійне, але мізерне міщанське життя і думати тільки про задоволення своїх буденних, дрібних потреб. „Ні казки про вас не розкажуть, ні пісні про вас не складуть", — говорив на адресу неідеалістів.

Для вигоди читачів, особливо тих, що мають дуже мало часу між годинами праці і годинами телебачення, подам історію Рекоші у формі газетного репортажу, обмежуючись найважнішими подіями з його життя і орудуючи найкоротшим письмом.

За молодих літ Рекоша вчився в гімназії, де пробув десять років, бо повторював другу, четверту і шосту клясу. Заносилося на те, що був би повторив ще й восьму, але не вспів, бо за ідеалізм вигнали його із сьомої кляси. Тоді Рекоші було двадцять три роки. На три роки більше, ніж належалося. А це тому, що до першої кляси вступив на тринадцятому році життя. Такий вік суперечив законним нормам, але батько Рекоші був одним із меценатів, що дали гроші на заснування гімназії, тому сина його прийняли без огляду на вік і знання.

Другу клясу повторив через Робінзона Круза. Прочитав про його пригоди і так захопився, що занедбав усяку науку і вдарився в мрії. А в мріях бачив себе самого на місці того славного мандрівника, і видумував та переживав ще гірші ситуації. Четверту і шосту клясу повторив через філателію, або збирання поштових значків, кажучи по-нашому. Це вже була своєрідна форма майбутнього ідеалізму, бо збирачі поштових значків, якщо виключити з їх числа крамарів, наскрізь ідейні люди. Вони не мають на меті ніяких матеріяльних зисків чи користей. Шестилітній Славко моїх сусідів навіть не розуміє, що значить зиск, і його невинні уста ще ніколи цього слова не вимовили а, тим часом як світяться його чисті дитячі очі, коли він розглядає свою збірку! Філателісти надхнені духом справжнього інтернаціоналізму чи космополітизму, бо на значки з якоїсь Дагомеї дивляться з таким самим захопленням, як на значки великої Америки. А що найважніше — нікому не шкодять і нікого не зачіпають. Насолода від споглядання на поштові значки виключає з їх істоти всякі інші емоції.

За філателією напав на Рекошу соціялізм. Це було в сьомій клясі. За нього вигнали хлопця з гімназії. Причепилися до того, що він усі задачі з літератури писав на один копил. Яка б тема не була, чи „Бідна Ліза", як пам'ятник сентименталізму в русскій літературі, чи „Тетяна" Пушкіна, як ідеальний тип русскої жінки, чи „Значення надії в житті людини", чи нарешті „Роля русалки в русскій літературі", — Рекоша все зводив до одного: до опису господарських систем, від прадавніх часів аж до наших днів. Починав від патріярхального побуту, переходив через февдалізм і кріпацтво до мануфактурного способу капіталістичної господарки, далі до машинофабричного капіталізму і кінчав майбутнім соціялізмом. Про все це довідався з популярних, потайки друкованих брошур, що малювали історію економічного розвитку людства і подавали основи „наукового соціялізму" К. Маркса. Це був 1905-ий рік, коли бути соціялістом уважалося за ознаку високої культурности і коли не один учень старших кляс гімназій, це кажучи про якісь вищі школи, гордо деклямував: „Я соціял - демократ, не хуліґан". Так було по всій царській Росії, так було і в Смілі, де жив і вчився Рекоша. Кожну задачу він кінчав словами: „Тільки соціялізм забезпечить людям щастя на землі. Хай живе соціялізм!"

Кожний такий твір Рекоші учитель літератури перекреслював червоним олівцем і під кожним писав: „не на тему". А самому Рекоші щоразу казав:

— Я нічого не маю проти ваших політичних і суспільних поглядів та переконань, але я маю службовий обов'язок вимагати від своїх учнів, щоб вони писали на тему, а це щось інше. Тим часом у вашій роботі нема ані одного речення, що відповідало б цій вимозі. Прошу вас ласкаво, зрозумійте нарешті мене і почніть писати так, як належиться, як пишуть інші.

І так було кожної чверти року. Учитель літератури був, як воно всюди серед цих людей водиться, добрий чоловік, не грозив, не кричав, а лагідно просив і навіть благав упертого й непокірного Рекошу, щоб той змінив свою манеру трактування шкільних тем. Рекоша приймав слова учителя мовчки, не пророкивши ані слова, тільки в кутиках його уст грала ледь-ледь помітна усмішка. І по лекції він казав своїм товаришам:

— Шкода з цим туманом сперечатися. Він ніколи не зрозуміє важности того, що я пишу. Не доріс, а саме слово „соціялізм" поре його по душі. Для мене соціялізм — світлий ідеал, а для цього старорежимного щура — найбільша огида.

Товариші дивилися на Рекошу із захопленням, признаючи йому повну рацію. Самі не йшли його слідами тільки тому, що не чули себе досить сильними в соціялістичних проблемах, а головно — не мали такої відваги, як Рекоша. Обмежувалися тільки тим, що наввипередки хвалили його за правильне оброблення тем.

(Далі буде)

ПРО ФІЛЬМ „ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ"

Заходами однієї з наших громадських організацій — „Клюбу круглого стола", 27 січня ц. р. в Ню Йорку продемонстровано фільм „Тіні забутих предків", що його випустила Київська кіностудія ім. О. Довженка. Фільм цей здобув нагороди чи відзначення в Буенос Айресі (Аргентина) і в Каліфорнії (ЗДА), але на Україні його тільки спробували були демонструвати, а потім припинили. Це останнє заінтригувало нашу громадськість, що завжди схильна в таких випадках добачати наявність чогось протирежимного. А крім того, для нас ж це свято, коли появляється новий український фільм фахового виробу. А тут ще й було заздалегідь відомо, що в цьому фільмі збережено українську мову (як відомо, фільм „Лісова пісня" ішов у нас з російською мовою). Отож люди й пішли радо на цей показ нового фільму.

На жаль, цим разом довелось більше розчаруватись, як тоді, коли ми бачили й чули „Лісову пісню". Якщо там було прикре, ба й болюче, поєднання доброго фільму з чужою, московською мовою, бо тут виявились непереконливими винахідливість режисера і недосконалість „радянської" кінотехніки.

Зміст фільму досить точно повторює зміст повісти М. Коцюбинського, тільки з додатком церковних сцен, яких немає в творі письменника. Але в цих сценах, мабуть, є щось недоречне, бо наш відомий поет, що теж був прийшов, під час однієї з таких сцен, вийшов. У мене теж було таке враження, що ці сцени, як і багато інших життьових сцен зафільмовано, я сказав би, занадто натуралістично. Але разом із цим режисер застосовує дуже часто техніку умовного вислову (як от руді фігури під час бійки в корчмі), а також техніку пробігання, що зливається в суцільне, беззмістовне мерехтіння. Він користується затуманюванням образів, ніби заволікає клаптями туману, тоді, як у дійсності немає туману, але немає й мистецької потреби в такому затуманюванні (наприклад, кохання дорослих Івана та Марічки).

Очевидячки, усе це, зокрема оте мерехтіння, за режисеровим задумом, мало б бути новими шуканнями у формі фільмування, але це не дало відповідного ефекту, а навпаки — перешкоджає глядачам сприймати зміст фільму. Та й дуже новою така техніка для „радянського" кіномистецтва не є, бо її я бачив, наприклад, у фільмі п. н. „Ненадісланий лист", тільки там цього мерехтіння менше, і воно не так уже попсувало фільм. А режисер „Тіней забутих предків" (Параджанов), захопившись тими формалістичними трюками, не використав великих можливостей, що їх дає тема повісти і природні умови Карпат — їхні красвиди тощо. Він дав, наприклад, окремі „натуралістичні" латки стовбура (корн), поверхні каменя, моху, а не дав ні разу перспективи гір на полонині, темряви ущелин, сизини лісів, картини градовиці, що її відганяє мольфар Юра. У зв'язку з цим останнім тим із глядачів, хто не пам'ятав цієї чудової сцени в творі М. Коцюбинського, були просто незрозумілі болючі гримаси, що їх робить у відповідний момент цей „чарівник".

А до всього цього ще погана „радянська" техніка кольорів та звуку. Щодо звучання, то воно просто жахливе: з одного боку, трембіти так ревуть, що їх не можна слухати (тут можна було б дати віддалене звучання), а з другого — розмови людей не завжди можна розбирати. Правда, може, до цього призвела аматорська техніка демонстрування та невідповідна акустика залі, але я пригадую, що такі хиби кольорів і звучання я спостерігав і під час демонстрування фільму „Земля" (за твором О. Кобилянської) в кінотеатрі „Камео".

Є у фільмі „Тіні забутих преків" чимало й добрих кадрів, але вони не рятують цілости.

Після показу фільму відбулось його обговорення. Я в своєму виступі сказав приблизно те, що щойно написав. Ті з публіки, що виступали після мене, поставились теж критично до цього фільму. І тільки організатори показу (їхньої заслуги, що вони дали нам змогу цей фільм побачити, ніхто не заперечував) ніби образились за цей фільм, так, немов би він був їхній твір. От, наприклад, голова під час мого виступу кинув репліку: „Щастя, що ви не цензор!" (Я сказав був, що волів би повитинати оті кадри з мерехтінням, щоб не заважали). Отже, він ототожнив вільну критичну думку з цензурою, що, маючи владу, справді, може „витинати" або й забороняти! Ще гірше накинувся на критиків другий організатор, що назвав їх такими реакціонерами, як члени ... товариства ім. Дж. Бірча

Голова, забравши пізніше слово, дав дуже високу оцінку фільмові, сказав, що це досягнення світової кінематографії. Він добачив також український характер фільму не тільки в його змісті, а й у формі, зокрема в техніці показу Палагниного ворожіння, що, мовляв, „росіянам таке і не снилося". На його думку, це й було причиною заборони цього фільму в Києві: у росіян, мовляв, такого новаторського щодо техніки немає, тим і заборонили.

Це останнє, звичайно, не відповідає дійсності. Російські фільми, зроблені за творами російських клясиків (наприклад, А. Чехова) здебільшого добрі, у всякому разі багато кращі за фільм „Тіні забутих предків". Та це й зрозуміло: Москва стягає найкращі сили з усієї своєї імперії, зокрема забирає їх з України (так туди пішов співак Козловський, там опинився О. Довженко, тепер — Бондарчук). А на Україні здебільшого працюють або початківці, або чужинці, ті, що їх Москва забракує. От і цей фільм поставив вірменин Параджанов, що навіть не володіє українською мовою. Серед акторів є одно прізвище грузинське, декілька російських, і тільки меншість — українські. Як такі люди могли дати щось своєрідно - українське?

Ні, вони не дали українського фільму, а отими „натуралістичними" моментами, в зорових образах і в звуках, вони показали Гуцульщину так, як показують в деяких американських фільмах „екзотичну", „дику" Африку. У фільмі й немає натяку на тонку романтику („неоромантику") твору М. Коцюбинського.

На жаль, і заслужений діяч нашого театрального мистецтва, виступивши в дискусії, лише приєднався до безпідставного вихвалляння ффільму, а не обґрунтував цього на аналізі.

Але хтось може запитати: „А як же з отими нагородами, що їх фільм одержав у чужинців?" Замість відповіді на це питання я можу теж запитати: „Хто може краще оцінити український фільм — ми чи чужинці, що не знають нашої дійсности?" А якщо мати на увазі оту „нову техніку", то можна сказати, що в Америці можуть давати нагороди й за самі „плями" та оті мерехтіння.

В. Ч-о

ПОМЕР КІНОВИЙ АКТОР КОМІК БАСТЕР КІТОН

Голливуд. — 1-го лютого помер у віці 70-ох років зідомий кіновий актор комік Бастер Кітон внаслідок недуги пістряка легенів. Кітон разом із Чарлі Чапліном і Гаролдом Ллойдом становили трійку кловнів, ще на мовчазних кінових екранах. Він виступав в 30-ох фільмах, де створив незабутню постать — характер сумного, мовчазного самітника, який стоїчно протиставився змеханізованому світові. Він ніколи не був сантиментальним і патетичним, як Чарлі Чаплін.

Ростислав Зелений

НА ПРОЩАННЯ ДРУГА

(Слово на могилі дорогого приятеля сл. п. Інж. Олександра Серединського, що заснув в Бозі 25 січня ц. р. в Дітройті)

Друже мій милий ... Олесю любий! Тяжко мені повірити в те, що сьогодні ось тут я прощаю тебе востаннє. За вчасно ти, брате, переступив поріг вічности. Ще недавно ми говорили з собою про містерію життя, а воно вже тоді готовило тобі жахливий удар. Безжалісна смерть вирвала тебе з рядів твоїх приятелів, залишивши в їх пам'яті образ твоєї шляхетної особи, що зустрічала всіх із сердечною ввічливістю, а доброта і чесність були розмальовані на твоєму обличчі приємною усмішкою.

Ми колись прощались із собою — ще молодими, коли ти, після закінчення студій, вступав в життя з великими надіями. Та війна не дозволила тобі йти наміченою дорогою.

Ми зустрлись знов у Німеччині, де разом репрезентували нашу еміграційну організацію перед французькими властями. Та прийшлося нам знов прощатись із собою, бо нам стелилась далека дорога за океан.

. Щасливим збігом обставин ми зустрілися на американській землі, де наша дружба закріпилася на довгі літа в колі тобою вибраних приятелів.

Ти був активним членом професійного товариства інженерів, та через недомагання твого серця ти став осторонь громадських справ, а в тім вони тобі не відповідали внаслідок браку політичної толеранції. Ти після праці поринав в мистецтво і книжні мудрості, бо це було питомим тобі стояти на вершинах духа. Ти, Олесю, залишив нам в пам'яті незатертий образ правдивого мистця духа.

Біля тебе вірно стояла твоя дружина, люблячa тебе Мишка. Вона сповнила тебе безмежною любов'ю та незвичайною добротою свого серця. Вона піклувалася тобою, мов мати дитиною. Я певний, що тепер, коли ти перейшов в засвіти, ти забрав частину її душі із собою.

Ти пройшов своє життя прямою дорогою. Ти не знав ухилів від наміченої мети!

Тепер прощаю тебе, Друже, востаннє від твоєї зболілої Дружини та від твоєї рідні, прощаю тебе від твоїх вірних приятелів. Нехай гостинна американська земля заступить тобі рідну. Нехай пам'ять про тебе все буде живою в наших серцях.

Ютика, Н. Й.

РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

Заходом місцевих організацій: Відділу УККА, ОбВУ, Братства Дивізійників, СУМА й Пласту — наше громадянство й молодь в Ютиці відзначили спільно ювілей 50-річчя виступу УСС і 47-мі роковини Листопадового Зриву в залі Українського Дому 7 листопада 1965 р. Голова Відділу ОбВУ, п. Ф. Фалинський, відкрив академію. Члени Осередку Юного СУМА ім. Ю. Липи під проводом свого виховника, п. О. Ліщинського, виконали монтаж про Листопад, рецитований юначкою Марійкою Кріупа, переплітаний співами стрілецьких пісень і деклямаціями. Доповідь про Перший Листопад 1918 року виголосив п. І. Бекерський. Дальше були деклямації юних сумівців на тему Листопадових боїв. „Поклін Українським Січовим Стрільцям" — монтаж пл. сен. Володимири Смик, виконали юначки 34-го Пластового Куреня ім. 500 героїнь з Кінґіру при фортеп'яновому супроводі Галі Гнап і Лесі Яцків. Проф. І. Василик, кол. УСС., розказав про стан на українських землях перед першою світовою війною.

Академію закінчив голова Відділу ОбВУ, п. Фалинський подякою для всіх виконавців, зокрема для молоді, що своїми мистецькими й патріотичними виступами причинилася до відзначення ювілею УСС і Листопадових Роковин. Національним гимном закінчено цю гарну академію, що до її успіху найбільше причинилася наша патріотична молодь з обох молодіжних організацій. Під досвідченим проводом своїх виховників і виховниць, вихована в українській парохіяльній школі, наша молодь в Ютиці виростає на вірних синів і доньок українського народу. І. Д.

В АМЕРИЦІ Й У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ЛИВАНУ ШАРЛЬ ГЕЛЮ ПЕРЕВІВ через свою раду міністрів постанову про димісіонування 14-ох амбасадорів. Деякі амбасадори, передбачуючи таку чистку, самі зреклися. В грудні димісіоновано 13-ох суддів з апеляційних судів та переведено чистку в міністерстві судівництва. Президент Ливану недавно заповів, що неможливо переводити господарські реформи, коли держава не матиме авторитетного й вільного від корупції апарату — у всіх ділянках державного життя.

ЧИСЛО ЗГОЛОШЕНИХ ДО ЧАСТИНИ Б ЛІКАРСЬКОЇ ОПІКИ В СІЧНІ Ц.Р. ЗБІЛЬШИЛОСЯ В ЧЕТВЕРО в порівнянні зі станом із 31-го грудня 1965р. як про це повідомляє Адміністрація соціяльного забезпечення. Медична опіка складається з двох частин: Частина А дає безплатну шпитальну й домашню опіку всім у віці понад 65 років, які належали або й не належали до соціяльного забезпечення, але зголосилися до Адміністрації. Частина Б забезпечує на те, щоб можна було заплатити лікарські винагороди, які має платити сам пацієнт, коли не зголоситься на додаткове забезпечення, за що має платити по $3 місячно. Уряд доплачуватиме до кожного зголошеного також $3. Пригадується всім, щоб до кінця березня ц.р. зголосилися на цю частину Б медичної опіки.

У РОДЕЗІЇ СТВОРИВСЯ ПІДПІЛЬНИЙ УРЯД — виявив офіційно міністер судівництва в біло-расистському уряді Дезмонд Лярднер - Бирке, загрозивши репресіями тим білим опозиціоністам, які приготовляють упадок уряду прем'єра Ієна Сміта. Британський прем'єр Гаролд Вільсон привітав у Лондоні вістку про такий підпільний уряд, як доказ, що не всі білі мешканці Родезії підтримують Ієна Сміта, що його правління не визнає Британія.

ПРОВІД 10-го КУРЕНЯ УПС „ЧОРНОМОРЦІ"
із жалем повідомляє усіх Членів Куреня і Українське Громадянство, що дня 22-го січня 1966 р. ненадійно відійшов у Вічність

сл. п.
Інж. МОДЕСТ МАКАР

пластун сеньйор, заслужений член 10-го К. УПС „Чорноморці" та б. Станичний Пластової Станиці в Дітройті.

Похорон відбувся дня 25-го січня 1966 року на Mt. Olivet Cemetery в Дітройті.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ПРОВІД 10-го К. УПС „ЧОРНОМОРЦІ"

Замість квітів на могилу, Курінь складає 25 доларів на пресовий фонд журналу пластового новацтва „Готуйсь".

Ділимося сумною вісткою, що по короткій а тяжкій недузі, дня 2-го лютого 1966 р., на 50-му році життя, відійшов у Вічність з Волі Всевишнього

бл. пам.
Мгр. СТЕПАН ВОЛИНЕЦЬ

б. в'язень німецьких концтаборів, член ОУНз, член Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України.

Похорон відбувся 5-го лютого 1966 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ — ВІДДІЛ в БАФАЛО

З Волі Всевишнього відійшов у Вічність в дні 25-го січня 1966 року у місті Дітройті на 55-му році життя наш Дорогий МУЖ і БРАТ

бл. п. ОЛЕКСАНДЕР СЕРЕДИНСЬКИЙ

інженер хемії, довголітній член Українського Технічного Товариства, людина великих чеснот і шляхетного серця, вірцевий муж і громадянин.

Горем прибиті:
АЛІЦІЯ — дружина
ІВАННА — сестра
ОРЕСТ — брат
Д-р ЛІДІЯ СЕРЕДИНСЬКА — братова

В середу 2-го лютого 1966 року упокоївся в Бозі

бл. п.
ВАСИЛЬ ТУРИН

проживши 83 роки.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 4-го лютого 1966 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.
ПОХОРОН в суботу, 5-го лютого 1966 р. о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення на цвинтар Mt. Olivet.
про що Родину, Знайомих і Приятелів повідомляє

АННА ГУЗЗО
в Джамайка, Н. Й., 91-30 191 Ave.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 11-го ЛЮТОГО 1966 р.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Зап. Січ — Відд. 155 в год. 7 вечором при 766 Стейт стр. Вибрано на рек. секр. на 1966-й рік — Никола Колодій. Делегати на 26-ту Конвенцію — Никола Степась, Корнило Галушка і Михайло Фединишин. Просимо всіх членів обов'язково прибути на збори і взяти участь. — Н. Степась, предс., Н. Колодій, секр., К. Галушка, касир, М. Фединишин фін. секр.

СУБОТА, 12-го ЛЮТОГО 1966 р.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Місячні збори Тов. Івана Франка відділ 266 в Амстердамі Н. Й. о 7.30 вечером в Українськім Горожанськім Клюбі. На зборах є важні справи до полагодження, а саме — свято нашого Патрона Івана Франка. А також буде вибір делеґатів на 26 конвенцію УНС. Уряд просить членство явитися на ці збори. Урядники на 1966 рік: Д. Олійник голова, П. Зениця заступник, В. Труфин рекордовий секр., О. Пащак заступник, Ю. Грицай касир, М. Кривулич Заступник, В. Варшона фінансовий сек., Т. Федаш заст., С. Гнатківський і І. Пастернак контроля, В. Михалюк і А. Качан опікуни хорих. Василь Труфин секр. відд.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні звичайні збори Т-ва Мир — 324 Відд. о год 7-ій вечером в Українському Горожанському Клюбі при 23 і Брави вулицях. На тих зборах відбудеться вибір делеґата і його заступника на 26-ту Конвенцію УНС-у. Просимо явитися громадно. При тім подається до відома, що на Загальних Річних Зборах, які відбулися дня 15-го січня б. р., вибрано нову Управу в склад якої ввійшли: Юрко Терпелюк — предсідник, Дмитро Матківський — заступник предсідника, Іван Струк — секретар і касир, Юлій Захарчук — заступник секретаря, мґр. Володимир Луцишин — голова Контрольної Комісії, Іван Венґринюк — член Контрольної Комісії. Нова адреса секретаря є: 1410 Ліндлей Аве. Філядельфія, Па. 19141.

НЮАРК, Н. Дж. Річні загальні збори членів 219 відділу УНСоюзу ім. Михайла Грушевського о год. 7.30 вечером в залі Укр. Пр. Церкви св Вознесіння при 675 Савт 19 вулиці. Зараз по річних загальних зборах відбудуться звичайні збори членів в цілі вибору делеґатів на Конвенцію УНСоюзу в Шикаґо. За Уряд: о. М. Харіщак, голова, Марія Юров, секретар.

ШИКАГО, Ілл. Збори відділу св. Петра і Павла о год 7:30 вечора в приміщенні Союзового Дому. З огляду на обговорення важливих передконвенційних справ та проєктів, — проситься ласкаво всіх членів взяти участь в цих нарадах. Залеглих членів проситься вирівняти свої вкладки. Предсідник — П. Ґут, секретар — І. Мелінишин.

ОЗОНЕ ПАРК, Н. Й. Місячні збори Т-ва Вільна Україна відд. 200 УНСоюзу в годині 7:30 вечора в церковній залі 87 вулиця 97 Авеню. Просимо членів прийти на ці збори, буде вибір делеґата на Конвенцію УНСоюзу. На річних зборах, котрі відбулися 15 січня ц. р. перевибрано старий уряд на 1966 р. Якщо в назначений час не явиться відповідна кількість членів приписаних статутом, збори відбудуться на одну годину пізніше при будь якій кількості членів. В. Балук, предсідник, П. Господарець, касир, В. Ворґуль, секретар.

ГАММОНД, Індіяна. Річні Загальні збори Тов. св. Івана Христителя 107 відд. о год. 5.30 веч. в залі Укр. Православної Церкви св. Михаїла при Колумбя авеню число 7029. На порядку річних зборів звіти і вибір нової управи. По річних зборах відбудуться місячні збори. Порядок: вибір делеґата на 26 Конвенцію УНС. Стефан Долошицкий, секр.

НЕДІЛЯ, 13-го ЛЮТОГО 1966 р.

ПРОВІДЕНЦ, Р. Ай. Звичайні місячні збори Тов. Тараса Шевченка 73 Відд. УНС о год. 2-ій по пол. в залі Вонефро Клабі при 60 Салмонд вул., по зібраню вкладок і справозданю з минулих зборів, буде вибір делеґата на 26 Конвенцію УНС. Проситься членів обов'язково взяти участь. — Управа Відділу.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Тов. Запорожська Січ — Відд. 367 УНС в 1.30 по полудні в Українськім Американськім Клюбі. На зборах буде вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНСоюзу. Просимо вирівняти членські вкладки. — Ю. Кушпір, голова, Т. Песко, касир, В. Попович, секр.

МОНЕССЕН, Па. Місячні збори членів відд. 338 УНС о год. 1-ій по полудні в украінській клюбовій залі на 2-ій вулиці 213 Скунмекер Ев. Порядок: вибір делеґата і заступника на 26 Конвенцію УНС. — За Уряд Нік Кух, секр. 109 Лінден Аве.

РОСФОРД, Огайо. Надзвичайні Збори Відділів 71 і 235 УНСоюзу в годину 1-ій пополудні в УНДомі при Волнат вулиці. На порядку нарад буде ухвала щодо злуки обох Відділів і вибір урядовців злученого Відділу. Членів обох Відділів просимо прибути на означений час. На зборах буде приявний обл. орг. Володимир Гірняк. — За Відділ 71 — Анна Їж, секр., за Відділ 235 — Іван Шестак, секр.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні загальні збори 385 Відділу УНС о год. 4 попол. в залі школи св. Константина. На порядку дня будуть звіти уступаючої управи, дискусії, вибір управи на 1966 рік, пропозиції членів на вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНС. Присутність членів обов'язкова. — Предсідник І. Машталір, секретар Є. Карпяк.

БРУКЛИН (Савт), Н. Й. Місячні збори Бр. О. Миколая, Відд. 293 УНС після першої Служби Божої в год 10, в церковній залі 258 — 19 вул. На порядку зборів справи Братства і Відділу, вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНС, яка відбудеться в Шикаґо в місяці травні 1966 і плачення вкладок. За Уряд: Іван Ткачук, голова Марія Демидчук, секретар.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Тов. Ів. Франка — Відд. 334 УНС в 1-ій годині в Укр. Нар. Домі при Вест 14-ій вулиці. Урядники вибрані на 1966 р.: Н. Задерецький — предс., А. Ванась — віце-предс. Ів. Холодняк — рек. секр., Стефанія Вохонок — фінанс. секр., М. Вохонок — заст. Юрій Конішевський, Михайло Філяк і Петро Вохонок — Контрольна Комісія.
Управа Відділу.

БУФАЛО, Н. Й. Місячні збори 304 Відд УНСоюзу в годині 7-ій вечером в Парохіяльній залі при 158 Германі Ст. на Блек Рак. Порядок: вибір делеґата на 26 Конвенцію УНС. Вирівнуйте свої залеглі вкладки. — За Управу: голова Стефан Завіський, касир Іван Гридковян, секретар Микола Гнатик, Заст. секретаря Марія Гнатик.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори 286 Відд. св. Володимира УНСоюзу о год. 3-ій по пол. в Укр. Нар. Домі. На порядку — вибір урядників і делеґата на 26 Конвенцію УНСоюзу. — В. Хиляк, секретар.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва о. Николая — 104 Відд. УНСоюзу точно о год. 2 по пол. в Народнім Домі під ч. 760 Стейт стр. Проситься членів прийти на збори і вибрати нового заступника делеґата на Конвенцію 1966 та інші справи. — Предс. Р. Станко, секр. С. Мисак.

АМБРІДЖ, Па. Місячні збори ні збори Братства св. Николая — Відд. 276 УНСоюзу о год. 2 по пол. На порядку дня є вибір делеґатів на Конвенцію УНСоюзу, проситься усіх членів прибути на час. — Ст. Іваницький, секретар.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Бр-ва св. Василія Великого — Відд. 364 УНС о год. 2-ій в УНДомі 3161 Іст 93 Ст. На зборах цих буде вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНСоюзу. Річні збори відбулись 1 січня ц. р. на котрих перевибрано стару Управу на цей рік. Збори відбуваються що 2-га неділя в місяці. — В. Бриздуи, предс., Е. Макарик, касир, В. Владика, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Бр. св. ап. Петра і Павла — Відд. 102 УНС відбудуться зараз по співаній Службі Божій в церковній залі, буде вибір делеґата на 26 Конвенцію УНС. — За Управу: І. Попович, предс., Г. Голубець, касир, М. Бобечко, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ — 251-ий Відд. УНС о год 11.30 пер. пол. в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вул. Порядок: Вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНСоюзу.

На річних заг. зборах в дні 9 січня ц. р. вибрано Управу в такому складі: Василь Козир — предсідник, Микола Кастранець — заст. предс., Тарас Шмагала ф. секр, Контрольна Комісія: Василь Ліщук, Василь Жовтяк і Ярослав Кравчук. Місячні збори будуть відбуватись, в часі і місяці як подано вгорі — кождої другої неділі в місяці по першім. В березні м. збори дня 13-го. Проситься членів користати з удосконаленого обезпечення в УНС. Ті що мають низьку суму — підвищити, ті що мають виплачені грамоти, взяти додаткові. Управа Т-во поможе радо кождому набути корисне обезпечення, і дасть кождому потрібні інформації. — Василь Козир, предс., Микола Костранець, заст. предс., Тарас Шмаґала, секретар.

ПАРМА, Огайо. Місячні Збори 240 Відд. о год 1-ій по пол. в приміщенні церкви св. Йосафата. Порядок: Вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНС. — А. Стецяк, секретар.

САУРЕ, Па. Місячні збори 236 Відд. о год. 2 по пол. На порядку: Вибір делеґата і Заступника. — С. Керпонь, секретар.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл — 336 Відд. в год. 1-ій по пол., в УНДомі, Вест 14 вулиця. Управа на 1966 рік: Гр. Степанек — предсідник, С. Постолюк — заст., Гр.-Кісіль — фінансовий секр. і касир, П. Калинчук — заступник секр., М. Савчак і Ол. Степанек — Контрольна Комісія. Гр. Кісіл — опікун хорих, В. Шмагло — делеґат до злучених орган., Гр. Степаник і Гр. Кісіль — делеґати на 26 Конвенцію УНСоюзу — Управа.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні Збори Тов. ім. Івана Франка — Відд 146 УНСоюзу год 1-ша по полудні в Українськім Осередку, 2965 Карпентер Ст. На порядку багато справ до полагодження і вибір делеґата на Конвенцію. Рівночасно подається день кождого місяця коли збори відбуватимуться, а іменно: березень дня — 13, квітень — 10, травень —15, червень — 12, липень — 10, серпень — 14, вересень — 11, жовтень — 9, листопад — 13, грудень — 11. Збори відбуваються завсігди перша година пополудні. —
Управа Товариства.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні Збори Братства св Івана Хрестителя — Відділ 292 о год. 1:30 попол. в УНДомі. На нині зборів відбудеться вибір делеґатів на 26-ту Конвенцію УНСоюзу. —
В. Терлецький — голова, О. Гудницький — секретар.

ЦЕНТРАЛ ФАЛЛС, Р. І. Місячні збори 93 Відділу ім. Івана Франка о год 2 по обіді в Сивік Сентер залі, також буде вибір делеґата на 26 Конвенцію УНСоюзу. Проситься про чисельну участь, також принести місячні вкладки. — Богдан Трембач, голова, Михайло Іваницький, секретар.

ГАМТРЕМК, Міш. Місячні збори Відд. 94 ім. М. Шашкевича о 2-ій годині в приміщенні Укр. Демокр. Клюбу при 2376 Грейлінґ вул. — М. Бориськевич, рек. секр.

АКРОН, Огайо. На річних загальних зборах Бр. Сош. Св. Духа — Відд 295 УНСоюзу, дня 16 січня, поза справозданнях, дискусіях і уділенію абсолюторії уступаючій управі, вибрано нову управу на 1966 рік, до котрої увійшли: Теодор Кост — предс., Стефан Москалюк — заст., Станислав Мотрович — касир, Орест Микитин — заст., Василь Пулк — секр., Володимир Лесняк — заст., Петро Кулик, Петро Гайда і Николай Іваницук — контролери; Константин Зепко, Іван Голубка і Йосиф Войтков — надзирателі хорих, а Николай Шабльовський — дверник. Делеґатами на 26 Конвенцію УНСоюзу вибрані: Василь Пулк і Станислав Мотрович, а їх заступниками Володимир Лесняк і Петро Кулик. —
Управа Теодор Кост, продс., Станислав Мотрович, касир, Василь Пулк, секретар.

ВЕСТ ІСТОН, Па. Відд. 438 ім. Євгена Коновальця повідомляє членів, що на 1966 р. перевибрали Управу: Василь Франт, предс., Стефан Терлецький, тр., Стевен Терлецький мол., а на 26 Конвенцію вибрано делеґата: Стефан Терлецький. — Управа Відділу.

МАГОНОЙ СИТІ, Па. Відділ 305 Запорозька Січ відбув Річні Збори 16 січня ц. р. Секретар Гентош здав звіт за рік 1965, відтак вибрано Уряд на 1966 р. у складі: Предсідник — Никола Батіг, касир Михаїл Тихоневіч, секретар — Михаїл Гентош. Потім вибрано делеґатом на 26 Конвенцію УНСоюзу — Михаїла Гентоша, а заступником Гаррі Гайдамова. — М. Гентош, секр.

Розшуки

ПОШУКУЮ
МИХАЙЛА БАСАРАБ
родом з с. Глібовичі, пов. Вібрка. Стара адреса була 310 Williams St., Slatington, Pa. Пошукує родина Матрона Очинська Бемко
3921 Brooklyn Avenue
Cleveland, Ohio, 44109

ТАРЗАН, ч. 5 571. Тарзан в пастці.

Мавполюд летів вниз, аж поки не вдарився до долівки в похмурій темниці...

Негайно він був заалярмований дивним горлянним звуком.

Тарзан скоса дивився... І нараз перед ним була біла людина, яка повзла і харчала немов тварина.